

Capitolul 1

Pana de inspirație

Sunt îngrijorat. Atât cât poate fi cineva când este devotat unui stăpân. Din păcate, al meu nu mai are chef de nimic! Sunt deja câteva zile de când nu a mai ieșit din atelier, și nu fiindcă ar lucra...

Din păcate, măcelarul nu pare să înțeleagă.

– Marș! Dispari din fața mea, potaie! Sunt veșnic neînțeles.

Mă retrag sub privirea lui amenințătoare, dar nu mă dau bătut. Un cârnac atârnă la câțiva metri de mine... Și haț! Îl prind din zbor.

Ups! Am uitat un mic detaliu. Adesea, cârnații se vând în șirag!

Când am înhățat ultimul cârnac, jumătate dintre produsele măcelarului au început să cadă. Ba mai rău! Furtișagul meu declanșează o reacție în lanț: Poc! Trosc! Zdrang! Măcelarului i s-a golit taraba!

Ajutor! Cred că jumătate de oraș e pe urmele mele!

